

дивия и честенъ звѣръ онова коварно подобие на себе си, известно въ южно-американскитѣ кланици подъ името „традиторе“.

Когато биковетѣ отъ пампаситѣ влѣзатъ въ широкия дворъ на матадероса, тѣ сякашъ подуватъ опасността, която ги чака, и ставатъ особено подозрителни и неспокойни. Въ дъното на двора, между два високи стълба, се намира подвижна врата, презъ която пленениятъ добитѣкъ трѣбва да отиде по-нататѣкъ, къмъ самата скотобойна. Щомъ всичко бжде готово, вратата се вдига нагоре, като ножъ на гилотина, и презъ нейния отворъ обреченитѣ на заклание животни виждатъ единъ бикъ, който лежи и дрѣме най-спокойно. Това е добре охранениятъ традиторе или бикѣтъ—измамникъ, дресиранъ отъ човѣка за примамка на довѣрчивитѣ му събратя отъ степитѣ. При дигането на вратата, коварниятъ традиторе се изправя на нозетѣ си и трѣгва лениво къмъ скотобойната. Тогава, по силата на стадното чувство, всичкиятъ добитѣкъ се втурва следъ него, обхванатъ отъ слѣпия инстинктъ за бѣгство. Но ето, вратата се спуща внезапно, и въ новия затворъ оставатъ само 40—50 бикове. Тая първа пратка на смъртта стига до друга врата, задъ която започва истинскиятъ адъ на животнитѣ. Биковетѣ минаватъ и презъ нея, за да бждатъ впримчени вече въ ласото на палача, а измѣнникѣтъ прави ловко движение и се връща на старото си мѣсто, при първата врата. Тукъ той лѣга и заема предишната си цѣломждрена поза въ очакване на други жертви. Такавъ бикъ измѣнникъ струва три пѣти по-скѣпо, отколкото неговия честенъ събратъ отъ пампаситѣ, защото улеснява значително работата въ матадероса.

Въ нѣкои кланици се срѣща любопитниятъ надписъ: „Бждете милостиви съ животнитѣ!“ Но тъй като на тоя надписъ никой отъ палачитѣ не обръща внимание, трѣбва да се допуща, че той е само една весела шега за размиване на посетителитѣ.